

[Hendriksen.]

kalismen. Den Formodning, at der var større Sandsynlighed for at fravriste Regeringspartierne Flertallet i Landstinget, end der var for at fravriste de samme Partier Flertallet i Folketinget, har vist sig at bero paa en fundamental Misopfattelse, og Dogmet om, at det var nødvendigt at bevare Landstinget for gennem dette at lægge en Sordine paa de nuværende Regeringspartiers Politik, har gennem Valget faaet et saadant Grundskud, at det sikkert vil vise sig helt ugørligt at udbedre Lækagen. Derfor maa enhver kunne forstaa, at der ikke er noget Hold i at fortsætte under den nuværende Forfatning af Hensyn til Ønsket om Landstingets Bevarelse. Det er nu tydeliggjort for enhver, at dette Landsting, der for Tiden er et Ekko af Folketinget, saaledes som Valgmetoderne nu engang er, i Virkeligheden yder de nuværende Regeringspartier større Sikkerhed for at bevare Flertallet fremover, end Folketinget yder. Dette er en Kendsgerning, og jeg føler mig overbevist om, at langt den overvejende Del af mit Partis Vælgere vil forstaa dette og paa Afstemningsdagen gøre deres til, at den gamle Forfatning styrtes i Grus, saa at dette Forfatningsforslag, godkendt ved Folkeafstemningen den 23. Maj, kan blive ophøjet til Grundlov. Jeg nærer ikke de Bekymringer, som det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Hauch) nærede for, at de Partier, der staar bag Forslaget, ikke skal formaa at faa deres Vælgere til at møde frem. Jeg er overbevist om, at Vælgerne vil gøre det 3die Medlem for 6te Kreds's Bekymringer til Skamme.

Naar Forholdet er, som jeg her har nævnt, naar Landstinget ikke længere kan siges at være noget Bolværk mod Regeringspartierne, hvad er saa tilbage af Argumenter for Modstanden mod den nye Forfatning? Ja, der er maaske Valgretsaldere, men jeg kan om dette Spørgsmaal kun gentage, hvad jeg ved tidligere Lejligheder har fremhævet, nemlig at der ikke alene ikke er nogen som helst saglig Begrundelse for at bevare 35 Aars Valgretsaldere til Landstinget, men i Virkeligheden heller ikke er nogen saglig Begrundelse for at gaa imod en Nedsættelse af Valgretsaldere til Rigsdagen til 23 Aar, den samme Valgretsaldere, som man har i Sverige og Norge. Jeg kan ikke tage de Udtalelser, det ærede 3die Medlem for 6te Kreds fremsatte om dette Spørgsmaal, som en virkelig saglig Begrundelse. Er der noget ubilligt i, at en ung Mand 2 Aar efter, at han er blevet myndig, i Gennemsnit vil det endda sige 4 Aar efter,

at han er blevet myndig, faar Stemmeret til Rigsdagen? Jeg kan ikke se, at der er noget som helst urimeligt eller ubilligt eller ufornuftigt heri. Ungdommen har et berettiget Krav paa at være medbestemmende, at være med til at præge de Beslutninger, der med Fremtiden for Øje tages i den danske Rigsdag.

I øvrigt skal jeg ikke komme ind paa Enkeltheder vedrørende Forslaget til Danmarks Riges Grundlov. Det forekommer mig at være ganske overflødig nu at foretage en detailleret Gennemgang af Forslaget. Sagen har været drøftet saa indgaaende saavel her som i det andet høje Ting, saavel i Pressen som Mand og Mand imellem, at i hvert Fald jeg ikke finder Anledning til nogen nærmere Gennemgang af Forslagets Bestemmelser. Kun kunde jeg ønske at understrege, at Vedtagelsen af den nye Grundlov vil medføre, at der i Løbet af faa Maaneder skal foretages Valg til den nye Rigsdag. Dette Valg vil blive af den største Betydning og er nødvendigt for at skabe politisk Klaring her i Landet. Først kommer Folkeafstemningen, der skal medføre Godkendelse af den nye Grundlov, og dernæst Valget af den nye Rigsdag; det er det, vi stiler imod, og det er det, vi ønsker fra mit Partis Side. Hvis Folkeafstemningen den 23. Maj ikke medfører Forslagets Vedtagelse, vil det betyde, at vi Aar fremover skal arbejde under den gamle Grundlov, altsaa den nugældende Forfatning, som ingen i Øjeblikket, i hvert Fald saa vidt mig bekendt, ønsker at bevare. Der er ingen Grund til at tro, at en Ikke-Vedtagelse af det foreliggende Forfatningsforslag paa Afstemningsdagen skulde medføre, at nye Forhandlinger mellem Partierne om en anden Ordning blev optaget, saaledes som det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Hauch) formodede. Tværtimod, man maa, som alt ligger, gaa ud fra, at man ikke fra Regeringspartierne Side — det blev i øvrigt ogsaa ret tydeligt tilkendegivet under Forhandlingerne i det andet høje Ting — har til Hensigt at foretage noget som helst Skridt i Retning af nye Forhandlinger om en anden Forfatning, hvis der ikke skabes Flertal for det foreliggende Forslag. Det vil altsaa sige, at vi maaske mange Aar fremover skal arbejde videre under den nugældende Forfatning, og at dette ikke vil være til Gavn for Land og Folk og mindst af alt til Gavn for Oppositionspartierne, siger dog formentlig sig selv.

Spørgsmaalet til Vælgerne paa Afstemningsdagen er da jævnt og enkelt dette: Vil man en ny Forfatning, eller ønsker man at